

V tomto povídání vám představím trojici CD, které se trochu obracejí k minulosti a trochu z ní čerpají. **Hoboes Revival Alva** to mají dokonce i v názvu. Začínali kompletně ryvolovkami, na albu

Hrajem dál už se autorsky (nikoliv inspiračně) osamostatnili a ryvolovky jsou na něm jen dvě, většinu napsal kytarista a zpěvák Richard Zika. Pro mě trochu překvapením je jako autor i Honza Jícha – když jsem se ale podíval, že jeho skladba se jmenuje *Poesie trampingu*, bylo mi

to jasné. Album přináší celkem 11 písní s ryvolovskou tematikou a v ryvolovském hudebním duchu, tedy s názvuky swingu a jazzu, stále však ale s pevnými tramskými základy i v instrumentaci. Škoda, že ale trochu zapomněli na humor a nadhled zejména Wabiho, a tak celé album působí trochu unyle či šedivě – poslouchá se příjemně, ale svádí k usínání. Naštěstí má nejméně dvě písně, které vás probudí – úvodní

Buchta

a závěrečná

Hrajem dál

. Chtělo by to ještě dvě tři takové vyměnit za jakékoliv jiné dvě tři (mimo Poesie, tu by to chtělo spíše pojmout s větším odvazem). Ale dobrou naději k dalšímu CD album dává, to ano.{desky 1814}

T a V Folk band

je kapela, která existuje

50

let, a tak si ke svému výročí vydala album, které by mělo charakterizovat jejich tvorbu. Autorem většiny písní je Vítězslav Malůš (zřejmě dvorní autor, v sestavě kapely nefiguruje), jednu napsal kytarista Antonín Malůš a jedna je od Donovana. Na třinácti písních ukazují především svou stabilitu a lásku k muzice, ve které se střídá country a melodický folk víceméně rovným dílem. Opět jako u předchozího CD – možná by neškodil větší výrazový rozptyl, i tak jsem si ale vybral čtyři písně:

Jaro, Máj, Modrý kabátek

a

Psáno na dlaních

. Takové kdyby na CD byly ve větším počtu, dostalo by ode mě ještě o nějaký ten bod navíc. Ale i tak je to pěkný příklad pro ostatní muzikanty, jak lze bez okázalosti sloužit muzice.{desky 1832}

A také jeden sólista (i když na CD si pozval spoluhráče) tu je – říká si

Fousáč

a natočil CD

Miluju já

. Titulní píseň a pak ještě úvodní

A vo to de

jsou asi nejzdařilejší z alba, které se pohybuje ve vodách folk-punku. Dvanáct písní je tedy tak akorát, hlavní předností alba i interpreta je originalita na naší folkové scéně. Upoutají především výrazné a nekompromisní bicí, které to právě k punku posunují a také zpěv Fousáče. Ten ale bohužel po několika písních prozradí, že zpívá maximum možného, což se projeví nakonec i ve výslovnosti a intonaci a devaluje tak nadšení z aranží v čele s bicími. Ale své posluchače Fousáč jistě má a najde si je i album – jen prostě potřebuje poslouchat v příslušné atmosféře –

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 26 Březen 2024 21:32

věřím, že naživo v menším, dobře zásobeném a navštíveném klubu to budou strhující písně.
Tohle se ale na studiové album povede dostat jen málokdy.
MK{desky 1806}